

Impactul inovației și digitalizării asupra educației și formării profesionale- CAP 1

Digitalizarea și inovația sunt strâns legate, dar nu toate digitalizările conduc la inovație și nu toate inovațiile se bazează pe digitalizare. Chiar înainte de COVID-19, începeam să experimentăm inovații care erau radicale și perturbatoare, legate de cererea de noi competențe conduse de schimbarea tehnologică și utilizarea în creștere a tehnologiilor digitale în educație și formare profesională.

Inovațiile în tehnologii și metode de învățare au un potențial enorm de a adăuga valoare educației și formării profesionale, dar nu există nicio garanție că vor duce la beneficiile dorite: unele MOOC au rate de finalizare scăzute; performanțele studenților se pot agrava folosind computerele în comparație cu cărțile. Astfel de riscuri pot fi un motiv pentru care tehnologiile mai avansate par să fi fost adoptate mai puțin pe scară largă decât tehnologiile mai puțin perturbatoare: riscurile sunt mai mici, dar profunzimea efectului în termeni de beneficii pozitive pentru cursanți, profesori, formatori și furnizori de educație și formare profesională, înțelegerea riscurilor - costurile și beneficiile inovației - este o provocare. Există o creștere rapidă continuă a învățării digitale și o piață înfloritoare „EdTech”, ceea ce înseamnă că poate fi dificil să știi ce este „bun” și ceea ce nu. De multe ori achiziționarea anticipată a infrastructurii poate fi costisitoare până când se obțin profituri din investiții. Noua învățare online schimbă, de asemenea, granițele dintre educația și formarea profesională formală și non-formală și creșterea masivă a posibilității de învățare individuală, dar acest lucru creează riscuri pentru cursanți cu privire la modul în care o astfel de învățare ar trebui validată și de către cine.

Învățarea individuală ridică probleme importante cu privire la validare - cine ar trebui să valideze învățarea și în raport cu ce standarde - într-un moment în care metodele și sistemele de validare sunt încă în curs de dezvoltare în întreaga Europă. Moduri de validare alternative apar, dar este important că acestea sunt legate de calificări care sunt recunoscute și validate de stat și de partenerii sociali. Țările care își individualizează căile de învățare și încorporează oportunități de validare a învățării anterioare pot fi potrivite pentru a face față acestor noi provocări.

Este necesar să se adopte o abordare mai sistematică și mai interconectată pentru a identifica costurile și beneficiile pedagogice ale inovației și tehnologiilor digitale de învățare și pentru a determina eficiența și eficacitatea pentru a informa alegerile. Sunt

necesare structuri de intermediere (noi sau bazate pe cele existente) care pot ajuta să coordoneze și să organizeze angajamentul profesorilor și al formatorilor cu noile tehnologii pentru a maximiza beneficiile acestora și să acționeze ca organizații de gestionare a cunoștințelor care pot face referință la bunele practici. La rândul său, afectează considerabil modul în care e-learning-ul ar putea fi utilizat (de exemplu, utilizarea realității virtuale va diferi în ceea ce privește serviciile de sudură și îngrijire), ceea ce necesită o abordare diferențiată.

Resursele digitale de înaltă calitate oferă oportunități fără precedent pentru crearea de conținut de învățare de către furnizorii educației și formare profesională, împreună cu angajatorii și cursanții. Avantajul este că acestea pot fi ușor adaptate după cum este necesar. De asemenea, companiile și organizațiile sectoriale sau profesionale au un rol de jucat în crearea de conținut online de înaltă calitate.

Impactul inovațiilor în formare, predare și învățare se bazează în mare măsură pe profesori și formatori. Acest lucru aduce, de asemenea, provocări și oportunități în raport cu rolurile lor tradiționale. Tehnologiile schimbă, de asemenea, modul în care profesorii și formatorii interacționează prin furnizarea de platforme digitale pentru coordonarea educației și formării profesionale la clasă și la locul de muncă. Cu toate acestea, mulți profesori și formatori nu au fost educați să inoveze sau nu cred că inovațiile vor fi bine primite în școlile / locurile lor de muncă.

Profesorii și formatorii - și într-adevăr toți cei care însoțesc cursanții - au nevoie de abilități și mentalități pentru a fi inovatori și, în fața amplitudinii schimbărilor cu care se confruntă educația și formarea profesională, există acum o nevoie mai mare de formare inițială eficientă și dezvoltare profesională continuă. Mediile de sprijin școlare / la locul de muncă pot oferi o direcție clară, spațiul și timpul pentru inovație. Aceasta, cu condiția ca profesorii și formatorii să primească sprijinul de care au nevoie. Există o serie de oportunități de învățare virtuală și fizică prin tehnici de învățare mixte și dezvoltarea de noi forme de învățare socială prin intermediul platformelor online.

În același timp, dezvoltarea rețelelor și a comunităților de practică poate permite cadrelor didactice și formatorilor să împărtășească experiențe și expertiză în ceea ce privește metodele de instruire, predare și învățare și instrumentele digitale.